

آزمون مک نماز

آزمون مک نماز مانند آزمون علامت که قبلاً مطرح شد، برای معنی دار بودن تغییرات به ویژه برای طرح های «قبل از/بعد از» استفاده می شود که در آن هر فرد یا آزمودنی به عنوان گواه خود به کار می رود و در آن یافته ها به صورت اسمی یا رتبه ای هستند. از این آزمون برای بررسی میزان تاثیر یک «مقاله، کتاب، سخنرانی، دوره آموزشی، ملاقات های فردی و...» استفاده می شود. مانند هنگامی که می خواهید نظر افراد را قبل از جلسه و بعد از یک جلسه سخنرانی مقایسه کنید. چنین آزمایش هایی نمونه های وابسته از داده های اسمی یا ترتیبی را در اختیار می گذارند. در این گونه آزمون ها فرضیه های صفر و یک به صورت زیر مطرح اند. فرض صفر بیان می دارد که اختلافی بین نظرات آزمون شوندگان در قبل و بعد وجود ندارد و در مقابل فرضیه یک بین دو حالت اختلاف قائل است.

$$\begin{cases} H_0 : \mu_1 = \mu_2 \\ H_1 : \mu_1 \neq \mu_2 \end{cases}$$
 برای سنجش معنی دار بودن تغییرات با استفاده از این روش باید ابتدا پاسخ های دریافت شده از آزمودنی ها را در یک جدول دو در دو به صورتی که در زیر مشاهده می کنید قرار داد. در این جدول آزمودنی هایی که تغییر را نشان می دهند در خانه های A و D قرار داده شده اند A. آنهایی هستند که از + به - و B آنهایی هستند که از - به + تغییر داشته اند. همچنین خانه های C و D آزمودنی هایی هستند که تغییر نکرده اند.

	-	بعد	+
+	A	B	
قبل			
-	C	D	

از آنجایی که A+D مجموع افرادی هستند که در آن ها تغییر صورت گرفته است. تحت فرض صفر انتظار این است که A+D/2 آزمودنی ها در یک جهت و A+D/2 دیگر در جهت عکس تغییر کرده باشند. از طرفی می توان با داشتن مقادیر مشاهده شده و مقادیر مورد انتظار، شاخص کی دو را به صورت زیر تشکیل داد.

$$\sum \frac{(O_i + E_i)^2}{E_i} = \frac{(A - \frac{A+D}{2})^2}{\frac{A+D}{2}} + \frac{(D - \frac{A+D}{2})^2}{\frac{A+D}{2}} = \frac{(A-D)^2}{A+D} = \chi^2$$

عبارت $\frac{(A-D)^2}{A+D}$ دارای توزیع کی دو با یک درجه آزادی است. البته از آنجایی که یک توزیع پیوسته را برای تقریب مقادیر ناپیوسته به کار می گیریم، فرمول فوق پس از تصحیح پیوستگی به صورت زیر به دست خواهد آمد.

$$\chi^2 = \frac{(|A-D| - 1)^2}{A+D}$$

آزمون مک نماز در SPSS

فرض کنید یک روانشناس کودک می خواهد چگونگی آغاز «تماس اجتماعی» در کودکان را بررسی کند. او مشاهده کرده است که کودکانی که تازه وارد مهد کودک می شوند بجای اینکه تماس اجتماعی را با کودکان برقرار کنند با بزرگسالان برقرار می کنند. او پیش بینی می کند که با افزایش میزان آشنایی و تجربه در مهد کودک، کودکان تماس اجتماعی را بیشتر با کودکان برقرار می

کنند تا با بزرگسالان. برای آزمون کردن چنین فرضیه ای او ۲۵ کودک تازه وارد به مهد کودک را مورد مشاهده قرار می دهد و آن ها را بر حسب اینکه در اولین روز «تماس اجتماعی» را با کودکان برقرار می کنند یا بزرگسالان طبقه بندی می کند. پس از گذشت یک ماه مجدداً «تماس اجتماعی» آن ها را بررسی و مشاهدات را برای بار دوم ثبت می کند. نتایج مشاهدات قبل و بعد از یک ماه به صورت: ۱=تماس با کودکان و ۲=تماس با بزرگسالان در جدول زیر آمده است.

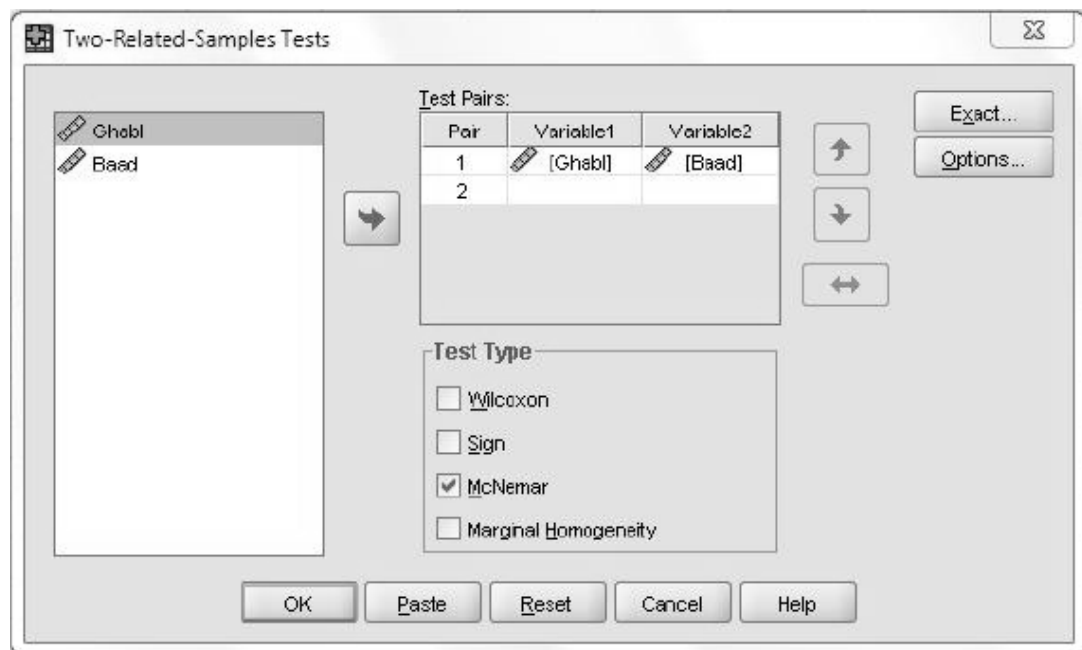
تماس قبل از دوره	۲	۲	۱	۱	۲	۲	۲	۱	۲	۱	۲	۱	۲	۲	۱	۲	۲	۲	۱	۲	۲	۲	۲	۲
تماس بعد از دوره	۱	۱	۲	۱	۱	۱	۱	۲	۲	۱	۱	۲	۱	۲	۲	۱	۲	۱	۱	۱	۲	۱	۱	۱

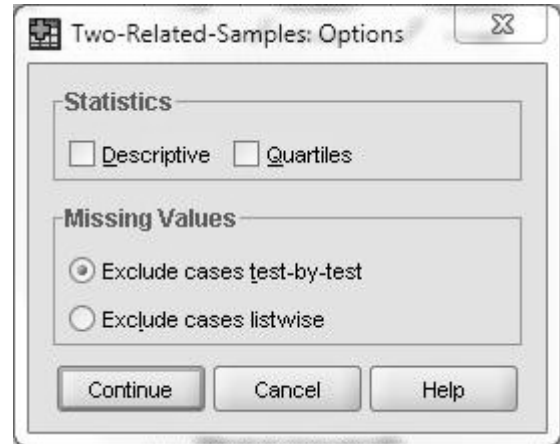
ابتدا داده ها را با تعریف دو متغیر قبل (Ghabl) و بعد (Baad) به SPSS منتقل کنید.

فرمان زیر را اجرا کنید تا کادر محاوره آزمون های دو نمونه ای وابسته باز شود.

Analyze/Compare Means/2 Related Samples Test

در این کادر محاوره به جز آزمون مک نمار می توانید آزمون های ویلکاکسون و آزمون علامت را نیز انجام دهید. البته ما قصد داریم تنها آزمون مک نمار را برای این داده ها انجام دهیم.

در خاتمه OK را کلیک کنید و نتیجه آزمون را ببینید.
در جدول Ghabl & Baad نتایج را به صورت خلاصه شده شاهد هستید (مانند جدولی که در ابتدای بحث به آن اشاره کردیم).

Ghabl & Baad

	Baad	
	1	2
Ghabl		
1	3	4
2	14	4

در جدول Test Statistics می توانید نتیجه آزمون را مشاهده کنید. این آزمون در سطح 0/005 اجرا شده است و معیار تصمیم (sig) کمتر از 0/005 است فرض صفر رد می شود و مفهوم آن این است که مهد کودک در «تماس اجتماعی» کودکان تاثیر گذار است. این تاثیر بیشتر در کودکانی است که ابتدا با بزرگسالان تماس برقرار می کنند ولی بعدا به تماس با کودکان دیگر روی می آورند.

Test Statistics^b

	Ghabl & Baad
N	25
Exact Sig. (2-tailed)	.031 ^a

a. Binomial distribution used.

b. McNemar Test

آزمون من-ویتنی (Mann-Whitney)

آزمون من-ویتنی یک آزمون مقایسه ای برای مقایسه وضعیت دو گروه مستقل است و وقتی داده های یک مطالعه به صورت کیفی ترتیبی باشند بهتر است از این آزمون که یک آزمون غیر پارامتری و معادل آزمون دو نمونه مستقل t است، استفاده کرد. در این حال از آزمون t دو نمونه مستقل استفاده نمی کنیم زیرا میانگین متغیری که در مقیاس ترتیبی اندازه گیری شده باشد، به علت یکسان نبودن فاصله واحدها، معنی و مفهوم واقعی میانگین را نخواهد داشت. مثلاً وقتی می خواهی دو گروه از زنان و مردان را با هم مقایسه کنیم بهتر است از مرتب کردن افراد بر حسب قد و تعیین رتبه آن ها استفاده کنیم تا مقایسه میانگین قد آن ها. فرض کنید می خواهیم دو روش آموزش سنتی و جدید را با یکدیگر مقایسه کنیم N دانشجو را به صورت تصادفی انتخاب و افراد نمونه را مجدداً به طور تصادفی به هر یک از دو روش اختصاص می دهیم (n_1 دانشجو در روش اول و n_2 دانشجو در روش دوم به طوری که $n_1 + n_2 = N$) و پس از پایان دوره آموزش از همه آن ها آزمون واحدی اخذ می کنیم، اینک نمرات آن ها را به ترتیب نوشته و به آن ها رتبه می دهیم. سپس مجموع رتبه های هر گروه را محاسبه کرده و به ترتیب آن ها را R_1 و R_2 می نامیم و در شاخص زیر قرار می دهیم.

$$W = n_1 \times n_2 + \frac{n_1(n_1 + 1)}{2} - R_1$$

اگر حجم دو گروه با هم مساوی نباشند باید n_1 را حجم گروه کوچک تر و n_2 را حجم گروه بزرگ تر در نظر بگیرید. البته محاسبه یکی از دو W در بالا کافی است. چون داشتن یکی از آن ها دیگری از رابطه زیر مشخص می شود.

$$W + W' = n_1 \times n_2$$

این آزمون یکی از قوی ترین آزمون های غیر پارامتری و جانشین مفیدی برای آزمون t دو نمونه ای مستقل، محسوب می شود. در این آزمون فرض های صفر و یک به صورت زیر هستند:

$$\begin{cases} H_0: & \text{تفاوتی بین دو گروه وجود ندارد} \\ H_1: & \text{بین دو گروه تفاوت وجود دارد} \end{cases}$$

اگر حجم نمونه ها کمتر از ۲۰ باشد باید از جدول من-ویتنی برای رد فرض صفر استفاده کرد. البته باید مقدار W کوچک تر را در نظر گرفته و با مقدار جدول مقایسه کرد. کوچک تر بودن W از مقدار جدول، باعث رد فرض صفر می شود و به این معنی است که مقدار R_1 از R_2 کوچک تر شده و در نتیجه اختلاف بین دو گروه زیاد و فرض صفر رد می شود.

اگر حجم نمونه از ۲۰ بیشتر باشد با توجه به میانگین و واریانس W از شاخص زیر که دارای توزیع نرمال استاندارد است استفاده کرده و مقدار آن را در سطح $0.05/0$ با مقدار $96/1$ جدول استاندارد مقایسه می کنیم.

$$U = Z = \frac{|W_1 - \frac{n_1 n_2}{2}|}{\sqrt{\frac{n_1 n_2 (n_1 + n_2 + 1)}{12}}}$$

آزمون من-ویتنی در spss

برای مقایسه دو روش آموزش سنتی و جدید در مثال بالا دو گروه ۲۰ نفری از دانشجویان را با دو روش مختلف آموزش داده و در پایان نتیجه آزمون آن ها و رتبه آن ها را به صورت جدول زیر ثبت کرده ایم. در جدول زیر فقط کافی است نمرات دانشجویان را به spss وارد کنیم. برای این کار باید دو متغیر تعریف کنید؛ یک متغیر با عنوان Nomreh که نمرات را در آن ثبت می کنیم و متغیر دیگر به اسم goruh که باید گروه های A و B را در آن تعریف کنیم.

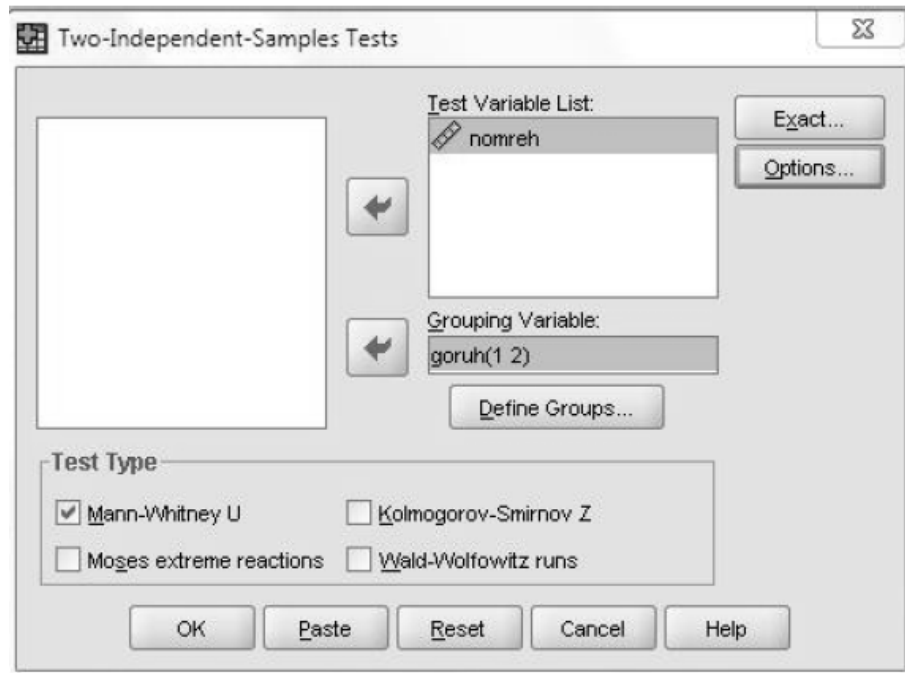
گروه A	گروه B	رتبه گروه A	رتبه گروه B
۵۴	۵۳	۲	۱
۵۶	۵۵	۴	۳
۶۳	۵۷	۸	۵
۶۶	۵۸	۱۱/۵	۶
۶۶	۶۲	۱۱/۵	۷
۶۸	۶۴	۱۴	۹
۷۲	۶۵	۱۷	۱۰
۷۲	۶۷	۱۷	۱۳
۷۶	۶۹	۲۱	۱۵
۷۸	۷۲	۲۳	۱۷
۸۰	۷۴	۲۵/۵	۱۹
۸۱	۷۵	۲۷	۲۰
۸۳	۷۷	۲۹	۲۲
۸۴	۷۹	۳۰	۲۴
۸۵	۸۰	۳۱	۲۵/۵
۸۷	۸۲	۳۲	۲۸
۹۰	۸۸	۳۶	۳۳/۵
۹۱	۸۸	۳۷	۳۳/۵
۹۲	۸۹	۳۸/۵	۳۵
۹۶	۹۲	۴۰	۳۸/۵
		۴۵۵	۳۶۵

ستون اول را در متغیر نمره وارد کرده و ستون دوم را در ادامه ۲۰ مقدار اول وارد می کنیم. داده ها پس از وارد کردن به SPSS به صورت زیر خواهند بود:

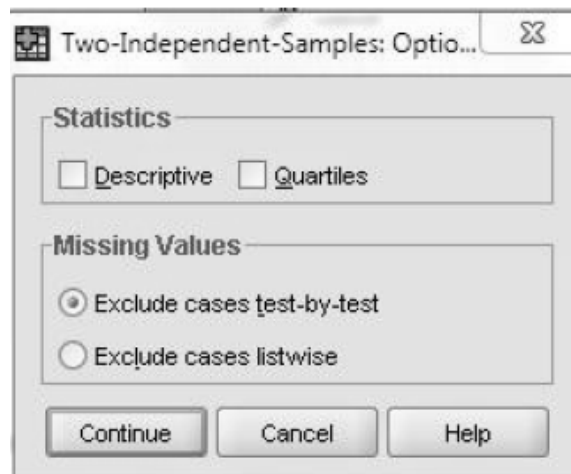
40 : goruh		2	
	nomreh	goruh	var
1	54	1	
2	56	1	
3	63	1	
4	66	1	
5	66	1	
6	68	1	
7	72	1	
8	72	1	
9	76	1	
10	78	1	
11	80	1	
12	81	1	
13	83	1	
14	84	1	
15	85	1	
16	87	1	
17	90	1	
18	91	1	
19	92	1	
20	96	1	
21	53	2	
22	55	2	
23	57	2	
24	58	2	
25	62	2	
26	64	2	

برای انجام این آزمون ابتدا باید کادر محاوره آن را از مسیر زیر باز کنید:

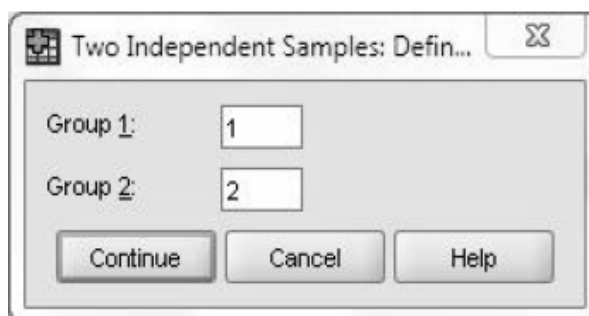
Analyze/Nonparametric Tests/2 Independent-Samples

در این کادر محاوره متغیر نمره (nomreh) را به کادر Test Variable list و متغیر گروه بندی (goruh) را به کادر Grouping Variable منتقل کنید. متغیر گروه بندی می تواند یک متغیر کیفی مانند جنسیت یا تأهل و مانند آن باشد. انتخاب این متغیر بسته به آزمونی دارد که انجام می دهید. مثلاً اگر می خواهید ضریب هوشی را در دو منطقه تهران مقایسه کنید، متغیر گروه بندی، متغیر منطقه خواهد بود. اگر متغیر گروه بندی بیش از دو گروه دارد (در این مثال منطقه) و شما می خواهید از بین آن ها دو گروه را با هم مقایسه کنید، در گزینه Define Groups می توانید از بین گروه ها، دو گروه مورد نظرتان را انتخاب کنید. البته توجه داشته باشید که ممکن است متغیر گروه بندی شامل بیش از دو گروه باشد و شما بخواهید همه گروه ها را با هم مقایسه کنید که در این صورت باید از آزمون کروسکال والیس استفاده نمایید. از گزینه Option می توانید بعضی از شاخص های مهم توصیفی را برای متغیر آزمون محاسبه کنید.

گزینه Define Groups را کلیک کنید و هر یک از سطوح متغیر گروه بندی را در آن وارد کنید.

می توانید متغیر گروه بندی را یک متغیر کمی در نظر بگیرید. در مثال بالا اگر به جای دو منطقه بخواهید ضریب هوشی را در دو گروه سنی با یکدیگر مقایسه کنید، شما متغیر گروه بندی را یک متغیر کمی (سن) انتخاب کرده اید، می توانید برای این متغیر یک نقطه برش در قسمت Cut Point معرفی کنید تا آن ها را به دو گروه (کمتر از/ بیشتر از) تقسیم کرده باشید. برای انجام این آزمون کلیدهای Continue و OK را به ترتیب کلیک کنید و نتایج را به صورت زیر در خروجی SPSS ببینید.

	N	Mean	Std. Deviation	Minimum	Maximum
nomreh	40	74.65	12.148	53	96
goruh	40	1.50	.506	1	2

در جدول بالا، میانگین و واریانس نمرات برای کل نمونه ها همراه با کم ترین و بیشترین نمره را مشاهده می کنید. همچنین در جدول زیر میانگین رتبه ها و مجموع رتبه ها را به تفکیک برای هر گروه شاهد هستید.

goruh		N	Mean Rank	Sum of Ranks
nomreh	A	20	22.75	455.00
	B	20	18.25	365.00
Total		40		

جدول اصلی، جدول Test Statistics است که در آن می توانید مقدار آماره ی من-ویتنی، ویلکاکسن و مقدار Z را مشاهده کنید. در انتهای جدول نیز مقدار معنی داری آزمون (sig) مساوی 0/231 به دست آمده است که با این مقدار فرض صفر رد نمی شود یعنی دو روش آموزش تفاوت معنی داری ندارند.

Test Statistics^b

	nomreh
Mann-Whitney U	155.000
Wilcoxon W	365.000
Z	-1.218
Asymp. Sig. (2-tailed)	.223
Exact Sig. [2*(1-tailed Sig.)]	.231 ^a

a. Not corrected for ties.

b. Grouping Variable: goruh

آزمون ویلکاکسون (آزمون آماری ناپارامتری مقایسه دو گروه وابسته)

زمانی که در یک تحقیق هدف مقایسه یک متغیر در دو وضعیت متفاوت باشد و در صورت عدم برقراری فرض نرمال بودن نمونه می توان از آزمون های ناپارامتری مانند آزمون علامت، آزمون ویلکاکسون و آزمون مک نمار برای مقایسه دو گروه وابسته استفاده نمود. در این مطلب به معرفی آزمون ویلکاکسون پرداخته می شود. در آزمون ویلکاکسون نیز مانند آزمون علامت الزامی در مورد نوع توزیع متغیر مورد نظر وجود ندارد اما مقادیر متغیر مورد نظر باید پیوستگی داشته و مقیاس آن از نوع ترتیبی باشد. به عبارت دیگر اجرای این آزمون برای متغیرهایی که دارای مقوله های محدودی هستند امکان پذیر نیست.

توجه: در آزمون علامت تنها علائم مثبت و منفی به کار گرفته می شود در حالی که یک واحد ممکن است ۱ واحد اختلاف داشته باشد و واحد دیگر ۱۰ واحد. آزمون ویلکاکسون علاوه بر در نظر گرفتن مثبت یا منفی بودن داده ها، مقدار تفاوت آن ها را نیز در نظر می گیرد و چون اطلاعات بیشتری را مورد استفاده قرار می دهد نتایج دقیق تری از آزمون علامت ارائه می دهد. به مثال زیر توجه کنید:

مثال: فرض کنید نمره اطلاعات عمومی افراد در دو وضعیت قبل و بعد از شرکت در یک دوره آموزشی اندازه گیری شده باشد. می خواهیم بدانیم آیا دوره آموزشی سطح اطلاعات عمومی افراد را افزایش داده است یا خیر؟

فرد	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹
قبل از دوره آموزشی	۱۵	۱۶	۱۶.۵	۱۰	۱۰.۵	۱۷	۱۷.۲۵	۱۱	۱۲
بعد از دوره آموزشی	۱۴	۱۷	۱۷	۱۱	۱۱	۱۳	۱۲	۱۵	۱۴
تفاوت نمرات	-۱	۱	۰.۵	۱	۰.۵	-۴	-۰.۲۵	۴	۲
رتبه	۴	۴	۱.۵	۴	۱.۵	۷.۵	۹	۷.۵	۶

در این جدول ابتدا تفاوت بین نمرات حساب شده و سپس قدر مطلق این تفاوت ها مبتنی محاسبه رتبه قرار داده شده است. فرد شماره ۳ و ۵ با داشتن تفاوت نمره ۰.۵ کمترین تفاوت را در بین نمونه ها دارند و بنابراین میانگین رتبه های ۱ و ۲ (۱.۵) به این دو تعلق می گیرد و به همین ترتیب سایر نمونه ها نیز رتبه بندی می شوند. حال محقق می تواند با توجه به زوج هایی که افزایش نمره و یا کاهش نمره داشته اند به جمع رتبه ها پرداخته و از آماره زیر برای آزمون مورد نظر استفاده نمود.

$$z = \frac{T - \frac{n(n+1)}{4}}{\sqrt{\frac{n(n+1)(2n+1)}{24}}}$$

حجم نمونه مورد استفاده و T مجموع رتبه های افرادی است که افزایش نمره (یا کاهش نمره) داشته اند
 آماره Y حاصل با توجه به یک طرفه یا دو طرفه بودن فرض مقابل مورد بررسی قرار می گیرد. در صورتی که حجم نمونه ها کوچک
 باشد این آماره با مقدار حاصل از جدول ویلکاکسون مقایسه می شود و در صورت بزرگ بودن حجم نمونه از توزیع نرمال برای رد یا
 پذیرش فرض صفر استفاده می نماییم.
 نکته:

۱. مقدار حاصل از آماره ویلکاکسون به ازای استفاده از مجموع رتبه های مثبت یا منفی برابر می باشد و تنها تفاوت این آماره ها در
 علامت آن ها است. (مقدار آماره به ازای رتبه های منفی دارای علامت منفی است)
۲. در محاسبه n حجم نمونه تعداد افرادی که نمره ثابتی در دو وضعیت داشته اند از حجم کل نمونه حذف می شوند.

پیشنهادهای ویژه

آزمون فریدمن

آزمون فریدمن یک آزمون ناپارامتری، معادل آنالیز واریانس با اندازه های تکراری (درون گروهی است) که از آن برای مقایسه
 میانگین رتبه ها در بین k متغیر (گروه) استفاده می کنیم. فرض کنید می خواهیم از یک نمونه شامل ۱۰ نفر در مورد ۵ کالا نظر
 خواهی کنیم. یعنی از آن ها بخواهیم که به هر یک از کالاها از نظر کیفیت امتیاز بدهند، سپس میانگین امتیازات کالاها را باهم
 مقایسه و بررسی کنیم که اگر اختلافات امتیازات کالاها معنی دار است کدام کالا بیشترین امتیاز و کدام کالا کمترین امتیاز را
 کسب کرده است. در چنین حالتی شما با ۵ متغیر روبرو هستید که این متغیرها از لحاظ آماری به هم وابسته هستند. زیرا اندازه
 هایی هستند که توسط هر نمونه تکرار شده اند. تفاوت آنالیز واریانس با اندازه های تکراری (درون گروهی) با آزمون فریدمن در این
 است که در آنالیز واریانس شما از هر نمونه یک متغیر را به صورت تکراری در حالات مختلف اندازه گیری می گیرید. (مثلا از هر
 نفر (نمونه) در سه حالت ایستاده، نشسته و دراز کش فشار خون را اندازه گیری می کنید). در صورتی که در آزمون فریدمن هر یک
 از نمونه ها امتیازی را به چند گروه (شی یا فرد یا...) اختصاص می دهند. در هر دوی این آزمون ها متغیرها، توسط نمونه ها مقدار
 گرفته اند ولی نکته مورد اختلاف این است که در آنالیز واریانس، در یک نمونه اندازه ها تکراری هستند ولی در آزمون فریدمن
 اندازه ها، امتیازات داده شده توسط یک نمونه است. در آزمون فریدمن فرض H_0 مبتنی بر یکسان بودن میانگین رتبه ها در بین
 گروه ها است. رد شدن فرض صفر به این معنی است که در بین گروه ها حداقل دو گروه با هم اختلاف معنا داری دارند.
 برای روشن شدن این موضوع و آشنایی با نحوه انجام آزمون فریدمن در نرم افزار SPSS تمرین زیر را پی می گیریم.

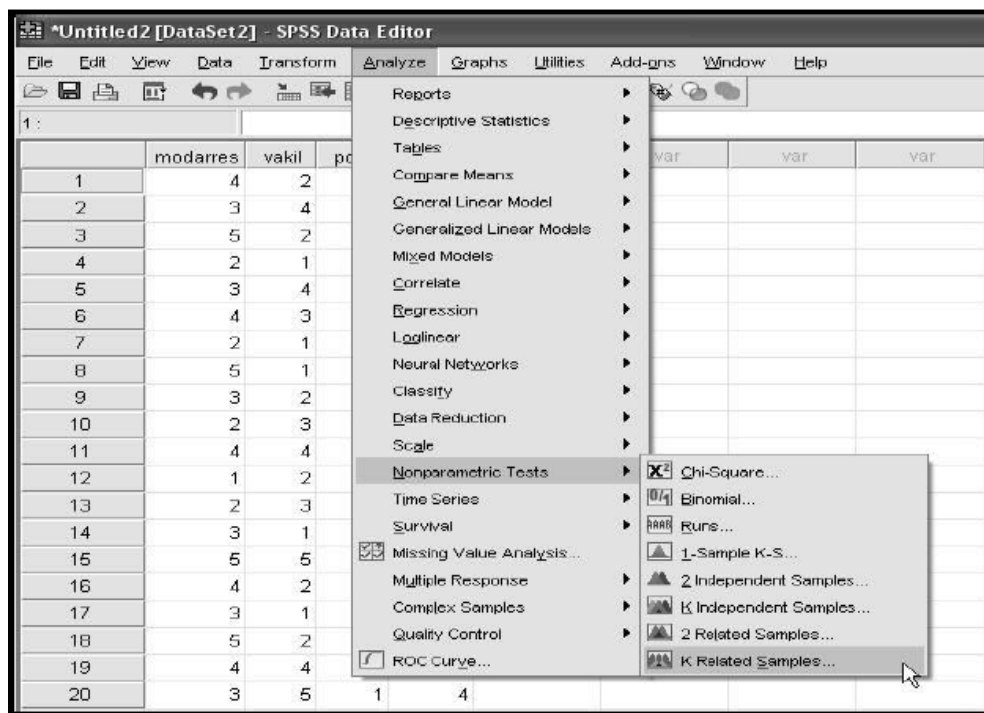
تمرین

فرض کنید از ۲۳ نفر در مورد شخصیت ۴ گروه از اقشار جامعه: مدرس، وکیل، پلیس و پزشک نظر خواهی کرده و از آن ها
 خواسته ایم به هر یک از شخصیت ها امتیازی بین ۱ الی ۵ اختصاص دهند. داده های این مطالعه به صورت زیر در اختیار است.
 می خواهیم آزمون کنیم: آیا دیدگاه مردم نسبت به ۴ شخصیت مختلف جامعه یکسان است؟

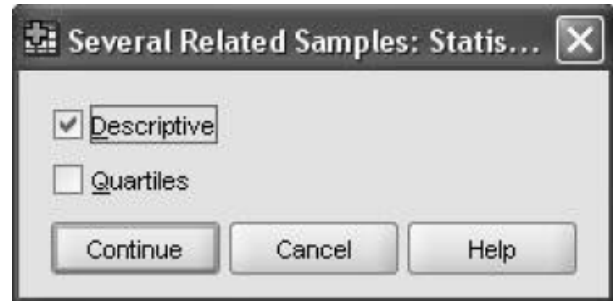
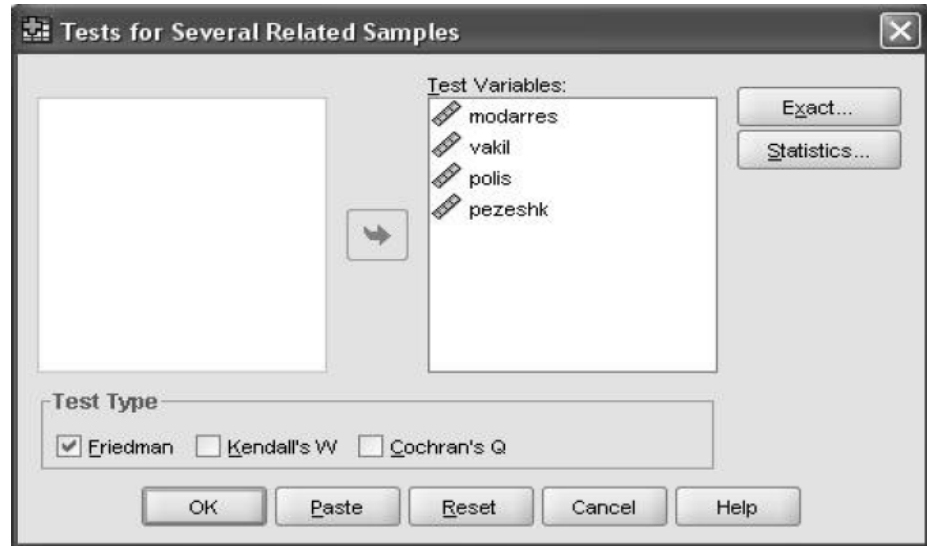
شماره نمونه	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	
مدرس	۳	۴	۲	۳	۵	۲	۴	۵	۳	۴	۵	۵	۵	۳	۴	۵	۳	۲	۵	۴	۵	۴	۴
وکیل	۲	۴	۲	۱	۴	۳	۱	۱	۲	۳	۴	۲	۳	۱	۱	۲	۱	۲	۴	۵	۱	۱	۳
پلیس	۴	۲	۱	۲	۳	۱	۲	۴	۱	۲	۳	۱	۳	۲	۲	۳	۱	۲	۱	۱	۴	۲	۲
پزشک	۴	۳	۵	۲	۳	۴	۲	۵	۳	۲	۴	۱	۲	۲	۳	۴	۲	۵	۴	۳	۴	۴	۳

-ابتدا داده ها را در پنجره Data Editor و با ۴ متغیر، مانند جدول داده شده به spss وارد کنید.
 -با توجه به ویژگی های مسئله، آزمون فریدمن برای داده های فوق آزمون مناسبی است. پس از مسیر زیر به کادر محاوره آزمون وارد شوید.

Analyze/Nonparametric Tests/K Related Samples

-در کادر محاوره آزمون متغیر های مطالعه را به چهارگوش Test Variables منتقل کنید.
 -اگر مایل هستید برای متغیر ها آماره های توصیفی را نیز محاسبه نمایید، می توانید از گزینه Statistics مطابق شکل زیر استفاده کنید.

-توجه داشته باشید قسمت Test Type در کادر محاوره آزمون، گزینه مربوط به آزمون فریدمن انتخاب شده باشد.
 ok-را کلیک کنید و نتیجه زیر را به صورت خروجی در SPSS مشاهده نمایید.

Descriptive Statistics					
	N	Mean	Std. Deviation	Minimum	Maximum
modarres	۲۳	۳.۳۹	۱.۱۵۸	۱	۵
vakil	۲۳	۲.۵۲	۱.۳۱۰	۱	۵
polis	۲۳	۲.۱۷	۱.۰۲۹	۱	۴
pezeshk	۲۳	۳.۹۱	۱.۰۸۳	۲	۵

Ranks	
	Mean Rank
modarres	۲.۷۸
vakil	۲.۱۳
polis	۱.۶۷
pezeshk	۳.۴۱

Test Statistics ^a	
N	۲۳
Chi-Square	۲۶۶۹۴
df	۳
Asymp. Sig.	.۰۰۰
a. Friedman Test	

نتایج و تفسیر

در جدول Ranks میانگین رتبه های هر یک از شخصیت ها را می بینید. و جدول Test Statistics محتوی نتیجه اصلی آزمون است. همانگونه که در جدول شاهد هستید می توان مقدار آماره مربع کی را با ۳ درجه آزادی و همچنین سطح معنی داری آزمون P-Value را با مقدار صفر مشاهده کرد که نشان از رد شدن فرض H_0 دارد. با توجه به خروجی های بالا نتیجه نهایی اینکه شخصیت های اقشار از نظر مردم متفاوت است. بر این اساس پزشک بالاترین امتیاز و پلیس دارای کمترین امتیاز است.

آزمون کلموگروف-اسمیرنف (K-S)

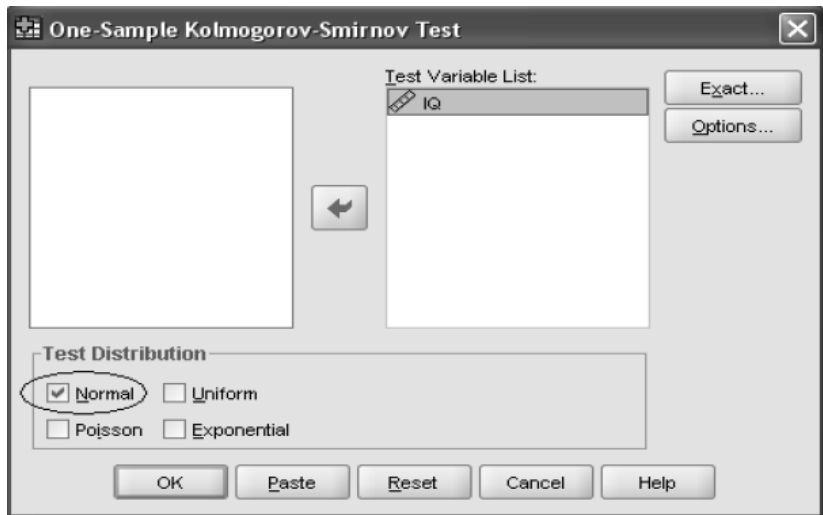
این آزمون به عنوان یک آزمون تطابق توزیع برای داده های کمی است. فرض کنید محقق نمونه ای از اندازه های کمی در اختیار دارد و می خواهد تعیین کند که آیا این نمونه از جامعه ای با توزیع نرمال بدست آمده است یا خیر؟ آزمون نرمال بودن یک توزیع یکی از شایع ترین آزمون ها برای نمونه های کوچک است که محقق به نرمال بودن آن شک دارد. برای این هدف آزمون K-S، آزمون مناسبی است. در نرم افزار spss از این آزمون برای تطابق چهار توزیع مختلف نرمال، پواسن، نمایی و یکنواخت استفاده شده است. اساس این روش بر اختلاف بین فراوانی تجمعی نسبی مشاهدات با مقدار مورد انتظار تحت فرض صفر است. فرض صفر می گوید که نمونه انتخاب شده دارای توزیع نرمال، (پواسن، نمایی یا یکنواخت) است. آزمون کلموگروف-اسمیرنف برای تطابق توزیع، احتمال های تجمعی مقادیر در مجموعه داده های آن را با احتمال های تجمعی همان مقادیر در یک توزیع نظری خاص مقایسه می کند. اگر اختلاف آن به قدر کافی بزرگ باشد، این آزمون نشان خواهد داد که داده های شما با یکی از توزیع های نظری مورد نظر تطابق ندارد. در این آزمون اگر معیار تصمیم (P-Value) کمتر از 5% باشد فرض صفر رد می شود یعنی داده ها نمی توانند از یک توزیع خاص مانند نرمال، پواسن، نمایی یا یکنواخت باشند. برای درک بهتر این آزمون به یک مثال عملی که با نرم افزار spss انجام شده است توجه کنید.

تمرین عملی (تطابق توزیع)

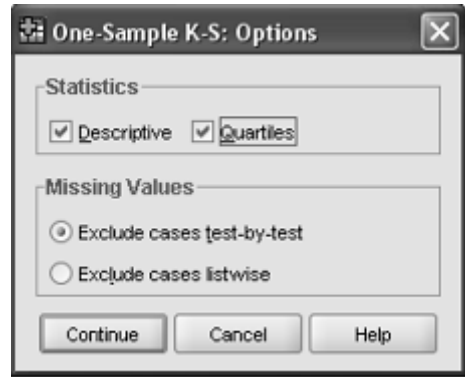
محققی نمره های بهره هوشی ۵۰ نفر را در اختیار دارد و برای انجام یک آزمون، فرض نرمال بودن داده ها لازم است. او می خواهد مطمئن شود که داده ها دارای توزیع نرمال هستند یا خیر؟ در جدول زیر نمره بهره هوشی این نمونه ثبت شده است:

71.7	104.6	101.1	122.6	116.5	87.7	105.9	107.5	92.4	107.3
76.3	90.5	98.6	99.4	118.6	85.7	118.5	107.2	81.8	104.4
91.5	90.7	128.7	118.8	103.8	123.1	102.7	95.3	105.1	70.7
100.3	100	117.2	135.1	111	90.8	81.9	103.2	112.1	116.9
84.4	96.4	120.7	92.1	118.4	93.7	112.4	101	88.8	104.6

برای بررسی اینکه آیا داده ها از یک توزیع نرمال به دست آمده اند یا خیر، از آزمون کلموگروف-اسمیرنف استفاده می کنیم. در نرم افزار spss قسمت Variable view بروید و ابتدا یک متغیر Scale به نام IQ تعریف کنید و داده ها را در Data View وارد کنید و مراحل زیر را برای انجام این آزمون دنبال کنید:
از فرمان Analyze/Nonparametric Test/1 SamplesK-S به کادر محاوره آزمون کلموگروف-اسمیرنف وارد شوید.

-متغیر IQ را به فهرست متغیرهای آزمون (Test Variable List) وارد کنید. توجه داشته باشید گزینه Normal در قسمت Test Distribution که به طور پیش فرض انتخاب می شود، تغییر نکرده باشد.
-گزینه Options را برای محاسبه بعضی از شاخص های توصیفی انتخاب کنید.

- کلیدهای Continue و OK را به ترتیب کلیک کنید تا آزمون انجام شود. نتایج را در جدول زیر مشاهده کنید:

		IQ
N	تعداد	50
Normal Parameters ^a	Mean	میانگین 102.1940
	Std. Deviation	انحراف معیار 14.56615
Most Extreme Differences	Absolute	.077
	Positive	.058
	Negative	-.077
Kolmogorov-Smirnov Z	آماره کلموگروف-اسمیرونوف	.544
Asymp. Sig. (2-tailed)	معیار تصمیم	.928

a. Test distribution is Normal.

به جدول نتایج و معیار تصمیم (P-Value) دقت کنید می بینید که مقدار 0/928 نشان از پذیرش فرض صفر دارد. یعنی دلیلی برای رد این فرضیه که "نمونه مورد نظر از توزیع نرمال به دست آمده است"، وجود ندارد. به عبارتی توزیع این نمونه، نرمال است.

آزمون کروسکال-والیس

از آزمون کروسکال-والیس که یک آزمون غیر پارامتری و از سری آزمون های آنالیز واریانس محسوب می شود، برای مقایسه های سه و بیشتر از سه گروه استفاده می کنیم. روش کروسکال-والیس این فرضیه را که اگر گروه نمونه از یک جامعه آماری مشترک یا جامعه آماری شبیه به هم که با توجه به میانگین ها استخراج شده اند، آزمون می کند. آنالیز واریانس یک طرفه کروسکال-والیس با استفاده از رتبه ها آزمون فوق العاده مفیدی برای تصمیم گیری درباره این است که آیا اگر گروه نمونه مستقل از جامعه های آماری مختلف آمده اند یا نه؟ بدیهی است که نمونه ها بدون استثنا اختلافاتی با یکدیگر دارند ولی سوال این است که آیا اختلافات مشاهده شده در نمونه ها نماینده اختلافات موجود در جوامع هستند یا ناشی از شانس و تصادف اند؟ فرضیه صفر در این آزمون بر خلاف فرض مقابل آن، تاکید بر عدم اختلاف بین گروه ها دارد. این فرضیه با توجه به میانگین ها، مینا را بر شباهت کزنمونه از یک جامعه مشترک می گیرد. یعنی دو فرضیه صفر و یک به صورت زیر مطرح می شوند.

$$\begin{cases} H_0 : \mu_1 = \mu_2 = \dots = \mu_k \\ H_1 : \mu_i \neq \mu_j \quad i \neq j \end{cases}$$

در این آزمون همه k نمونه را روی هم ریخته (تا N مشاهده به دست آید) سپس هر یک از N مشاهده را به صورت رتبه در می آوریم. کوچک ترین مقدار رتبه یک و بیش ترین مقدار آخرین رتبه (رتبه N ام) را به خود اختصاص می دهد. اینک برای هر یک از K گروه، مجموع رتبه ها را محاسبه می کنیم. آزمون کروسکال والیس معلوم می کند که آیا این مجموعه رتبه ها چنان با یکدیگر تفاوت دارند که نتوان گفت آن ها از یک جامعه آماری مشترک استخراج شده اند. شاخص آماری کروسکال والیس به صورت زیر است:

$$H = \frac{12}{N(N+1)} \sum_{j=1}^k \frac{R_j^2}{n_j} - 3(N+1)$$

که اجزای این فرمول به صورت زیر اند:

k = تعداد گروه ها

n_j = تعداد نفرات در هر گروه

N = تعداد کل نفرات در بین همه گروه ها

R_j = مجموع رتبه ها در هر گروه

شاخص بالا برای نمونه های بزرگ (اگر تعداد نفرات در هر گروه بیشتر از ۵ نفر باشد) تقریباً دارای توزیع کی دو با k-1 درجه آزادی است که با توجه به سطح معنی داری تعیین شده برای رد یا پذیرش فرض صفر می توان از جدول توزیع کی دو استفاده کرد. ولی اگر تعداد نفرات در هر نمونه کمتر از ۵ و تعداد گروه ها ۳ تا باشند باید از جدول مربوط به آزمون کروسکال-والیس استفاده کرد.

آزمون کروسکال-والیس در spss

فرض کنید یک محقق تعلیم و تربیت می خواهد میزان اقتدار طلبی را در بین اقشار مختلف با یکدیگر مقایسه کند. او ۵۴ نفر از ۵ قشر مختلف از مردم را انتخاب و تست اقتدار طلبی را از آنان به عمل آورده است. نتایج را در جدولی که در ادامه آمده است مشاهده نمایید.

این داده ها را با تعریف دو متغیر به spss وارد کنید. یک متغیر به نام Azmun که نمرات اقتدار طلبی را برای تمام گروه ها و در امتداد هم در آن وارد می کنید و دیگری به نام Goruh که شماره گروه ها را باید در آن ثبت نمایید.

گروه ۱	گروه ۲	گروه ۳	گروه ۴	گروه ۵
۹۵	۱۰۸	۱۳۰	۱۲۵	۱۱۲
۹۸	۱۲۴	۱۳۴	۱۲۷	۱۱۵
۱۰۲	۱۰۷	۱۲۸	۱۱۸	۱۴۰
۱۲۰	۱۰۶	۱۲۲	۱۰۷	۱۴۱
۱۱۶	۱۱۳	۱۳۷	۱۰۰	۱۲۰
۱۰۸	۱۲۵	۱۴۰	۱۰۹	۱۰۱
۱۰۹	۱۲۶	۱۴۵	۱۲۰	۹۵
۱۰۰	۱۳۶	۱۴۱	۱۱۱	۱۰۹
۹۹	۱۳۵	۱۴۸	۱۳۱	۱۰۱
۹۴	۱۲۴		۱۳۴	۱۱۶
۱۰۲	۱۲۴			۱۲۵
	۱۱۰			۱۳۱

به تصویر زیر که داده ها را در spss نشان می دهد، دقت کنید.

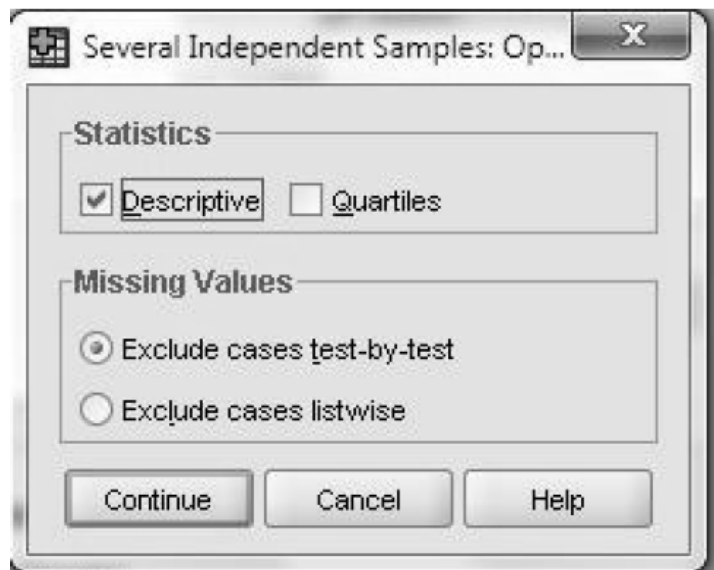
54 : Azmun		131	
	Azmun	Goruh	var
1	95	1	
2	98	1	
3	102	1	
4	120	1	
5	116	1	
6	108	1	
7	109	1	
8	100	1	
9	99	1	
10	94	1	
11	102	1	
12	108	2	
13	124	2	
14	107	2	
15	106	2	
16	113	2	
17	125	2	
18	126	2	
19	136	2	
20	135	2	
21	124	2	
22	124	2	
23	110	2	
24	130	3	
25	134	3	
26	128	3	
27	122	3	

-با توجه به ویژگی های مسئله، آزمون کروسکال-والیس برای داده های فوق آزمون مناسبی است. پس از مسیر زیر به کادر مجاوره آزمون وارد شوید.

Analyze/Nonparametric Tests/K Independent Samples

- در کادر محاوره آزمون متغیرهای مطالعه را به چهارگوش Test Variables list منتقل کنید.
- توجه داشته باشید که در قسمت Test Type در کادر محاوره آزمون، گزینه مربوط به آزمون کروسکال-والیس انتخاب شده باشد.
- اگر مایل هستید برای نمرات آزمون، بعضی شاخص های توصیفی را محاسبه نمایید، از گزینه Options استفاده کنید و در کادر محاوره باز شده مانند شکل زیر گزینه Descriptive را انتخاب کنید.

- به ترتیب Continue و OK را کلیک کنید و نتیجه آزمون را به صورت زیر در خروجی spss مشاهده نمایید. در جدول Descriptive Statistics آماره های میانگن، انحراف معیار، مینیمم و ماکزیمم نمرات را مشاهده می کنید.

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation	Minimum	Maximum
Azmun	54	118.41	14.598	94	148
Goruh	54	3.00	1.467	1	5

Ranks

	Goruh	N	Mean Rank
Azmun	1	11	11.64
	2	12	29.17
	3	9	45.83
	4	10	27.70
	5	12	26.46
Total		54	

در جدول Ranks تعداد افراد در هر گروه و میانگین رتبه های هر یک از اقشار را می بینید.

Test Statistics^{a,b}

	Azmun
Chi-Square	23.620
df	4
Asymp. Sig.	.000

a. Kruskal Wallis Test

b. Grouping Variable: Goruh

و جدول Test Statistics محتوی نتیجه اصلی آزمون است. همان گونه که در این جدول شاهد هستید می توان مقدار آماره مربع کی را با ۴ درجه آزادی و همچنین سطح معنی داری آزمون P-Value را با مقدار صفر مشاهده کرد که نشان از رد با مقدار صفر مشاهده کرد که نشان از رد H_0 دارد. با توجه به خروجی بالا، نتیجه نهایی این است که اقتدار طلبی در بین اقشار مختلف متفاوت است.

آزمون تصادفی بودن

اگر بنا باشد که محقق بتواند از نتایج به دست آمده از یک نمونه، به نتایجی درباره جامعه برسد، باید نمونه او یک نمونه کاملا تصادفی باشد. یک آزمایش دو حالتی مانند پرتاب یک سکه را در نظر بگیرید. اگر چند بار پی در پی سکه را پرتاب کنید و نتیجه آزمایش را ثبت نمایید، به طور یقین با یک دنباله از نتایج تصادفی روبرو خواهید بود. یا مثلا اگر جنسیت مراجعه کنندگان به یک فروشگاه را به صورت دنباله ای از نتایج ثبت کنید، داده های حاصل، تصادفی خواهند بود. آزمون تصادفی بودن را هنگامی به کار بگیرید که می خواهید از تصادفی بودن توالی مقادیر متغیرها مطمئن شوید. به عبارت دیگر برای اینکه بخواهید در یک نمونه که در آن رویدادهای مختلف ثبت شده است، تصادفی بودن ثبت رویدادها را آزمایش کنید، از این آزمون استفاده کنید. در این آزمون مقادیر به دست آمده با یک مقدار معلوم (که در پیش فرض SPSS این مقدار، میانه در نظر گرفته می شود) مقایسه شده و مقادیر کوچکتر و بزرگتر از آن تشکیل دهنده تعداد دورها خواهند بود. منظور از دور، تغییر از یک حالت به حالت دیگر است. مثلا در دنباله زیر اگر علامت مثبت را یک حالت و علامت منفی را حالت دیگر در نظر بگیرید، تعداد دورها ۷ است زیرا:

+	+	+	+	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-	-	+	+
۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱												

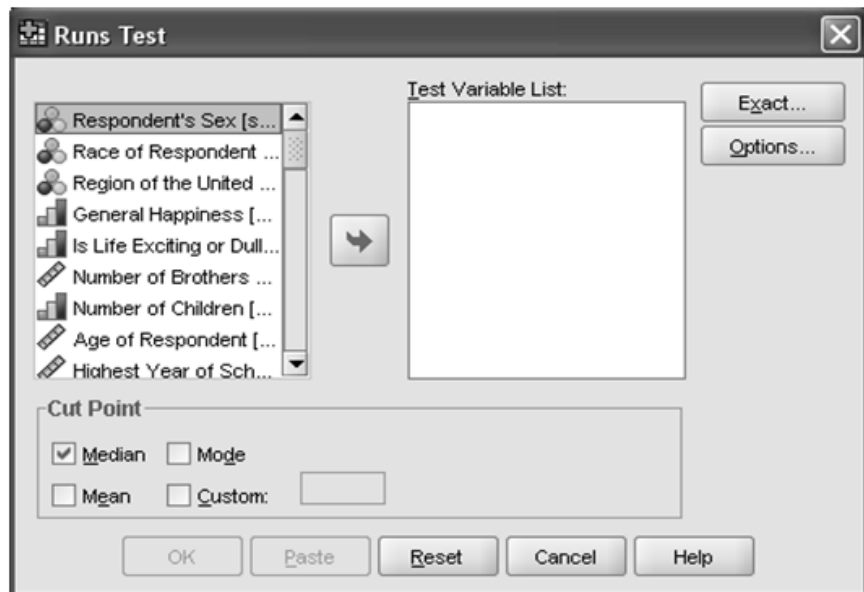
اگر تعداد دوره‌ها خیلی بزرگ یا خیلی کوچک باشند، نشانه عدم تصادفی بودن داده‌ها است. در این آزمون فرض بر تصادفی بودن داده‌ها استوار است و اگر فرض رد شود، تصادفی بودن داده‌ها به مخاطره می‌افتد و مفهوم آن این است که داده‌ها گزینشی بوده‌اند. فرض‌های صفر و یک به صورت زیر مطرح‌اند.

H_0 : داده‌ها کاملاً تصادفی هستند
 H_1 : داده‌ها تصادفی نیستند

آزمون تصادفی بودن (Runs Test) در SPSS

برای آزمون تصادفی بودن مقادیر یک متغیر از فرمان Runs Test استفاده کنید تا کادر محاوره آن مانند کادر محاوره زیر باز شود.

Analyze/Nonparametric Test/Runs

متغیر مورد نظر را به چهار گوش Test Variable List منتقل کنید.

در بخش Cut point یکی از گزینه‌های (Median)، (Mod)، میانگین (Mean) را انتخاب کنید. در قسمت Custom می‌توانید مقدار دل‌خواهی به عنوان Cut Point در نظر بگیرید. از گزینه Options می‌توانید بعضی از شاخص‌های توصیفی را محاسبه کنید.

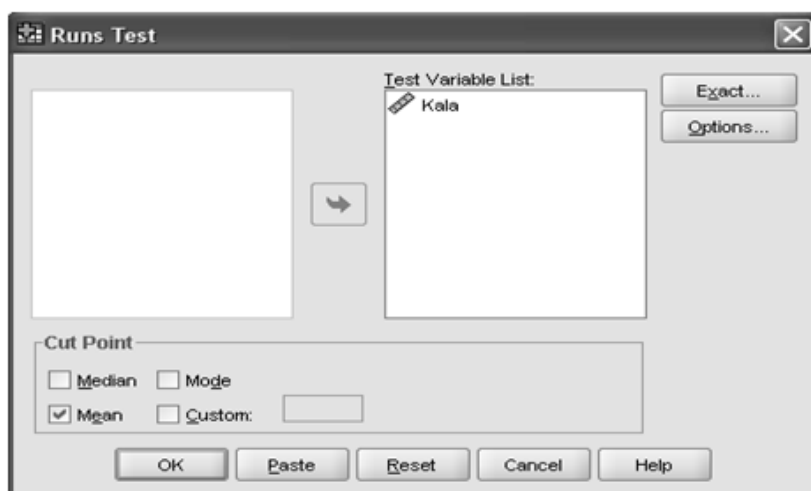
تمرین عملی

نظر ۲۰ نفر در مورد سه کالا که با کد های ۱ و ۲ و ۳ مشخص شده اند، خواسته شده و نتایج آن در جدول زیر ثبت شده است.

شماره نمونه	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
انتخاب کالا	۳	۱	۲	۱	۲	۳	۱	۲	۳	۱	۲	۱	۱	۳	۲	۳	۲	۳	۲	۱

آزمون کنید آیا دنباله نتایج به دست آمده به صورت تصادفی جمع آوری شده است؟ داده ها را به ترتیبی که در جدول بالا آمده است، با یک متغیر به نام (Kala) در Data View وارد کنید. دقت کنید ترتیب وارد کردن داده ها را تغییر ندهید، زیرا در نتیجه آزمون تاثیر منفی خواهد گذاشت. در این آزمون می خواهیم بررسی کنیم نحوه انتخاب افراد در نظر خواهی به صورت تصادفی و نه گزینشی بوده است. برای این منظور آزمون تصادفی بودن (Runs) را از فرمان زیر فراخوانی می کنیم:

Analyze/Nonparametric Test/Runs

در کادر محاوره باز شده، متغیر kala را به چهار گوش Test Variable List منتقل کنید. و Quartils را علامت دار کنید و ok را کلیک نمایید. نتایج در خروجی به صورت جدول های زیر خواهند بود.

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation	Minimum	Maximum	Percentiles		
						25th	50th (Median)	75th
Kala	20	1.95	.826	1	3	1.00	2.00	3.00

Runs Test

	Kala
Test Value ^a	1.95
Cases < Test Value	7
Cases ≥ Test Value	13
Total Cases	20
Number of Runs	12
Z	.711
Asymp. Sig. (2-tailed)	.477

a. Mean

از آنجایی که Test Value را میانگین انتخاب کرده ایم و مقدار آن 95/1 به دست آمده است، تعداد نمونه های کمتر از میانگین 7 و تعداد نمونه های بیشتر یا مساوی با میانگین 13 به دست آمده است که در جدول Runs Test مشاهده می کنید. تعداد دورهای گردش Number of Case، 12 به دست آمده است و نتیجه پایانی اینکه با توجه به سطح معنی داری (Asymp. Sig. (2-tailed)=0.477) که بیشتر از 5 درصد است، فرض صفر رد نمی شود. یعنی تصادفی بودن این داده ها پذیرفته است.

آزمون دو جمله ای (آزمون نسبت یک نمونه ای)

آزمون دو جمله ای یک آزمون تطابق توزیع برای داده های اسمی است. البته در نرم افزار SPSS می توان این آزمون را برای هر متغیری که تنها شامل دو مقدار باشد، انجام داد. یک آزمون دو جمله ای، توزیع یک یا چند متغیر دو حالتی را با توزیع دو جمله ای و با یک احتمال مشخص مقایسه می کند. اگر متغیر بیش از دو حالت دارد، می توانید از آزمون «کی دو» استفاده کنید. به عنوان مثال پزشکی ادعا می کند که برای یک بیماری خاص، روش درمان بهتری دارد. زیرا از ده بیماری که معالجه کرده است 7 نفر آن ها بهبود پیدا کرده اند. در صورتی که درمان هائی که تاکنون صورت گرفته بیشتر از 50٪ موفقیت نداشته است. سؤال این است که آیا واقعاً روش درمانی ادعا شده پزشک بهتر از روش های قبلی است؟ برای پاسخ دادن به این پرسش که آیا نسبت موفقیت در یک آزمایش دو حالتی با یک مقدار خاص برابری دارد یا نه؟ از آزمون دو جمله ای استفاده می کنیم. آزمون های دو جمله ای که به آزمون نسبت نیز موسوم هستند، به آزمایش هایی تعلق دارد که دارای خصوصیات زیر باشند:

- 1- هر یک از آزمایشات فقط دو حالت داشته باشند مانند «بهبودی/عدم بهبودی» «استاندارد/غیر استاندارد» «موفقیت/شکست» «سالم/معیوب» و مانند این ها. چنین آزمایش هایی را که تنها منجر به دو پیامد می شوند، آزمایش های برنولی می گویند. توجه داشته باشید که می توان با تعیین یک نقطه در متغیرهای کمی، آنها را به دو گروه کمتر/بیشتر (از آن نقطه) تفکیک کرد.
- 2- تمام مشاهدات باید مستقل باشند. منظور این است که پاسخ یک نمونه بر روی پاسخ نمونه دیگری تأثیر گذار نباشد. در حالت کلی فرضیه آزمون دو جمله ای به این صورت مطرح است که:

$$\begin{cases} H_0: p = p_0 \\ H_1: p \neq p_0 \end{cases}$$

که در مثال بالا فرضیه ها به صورت زیر است:

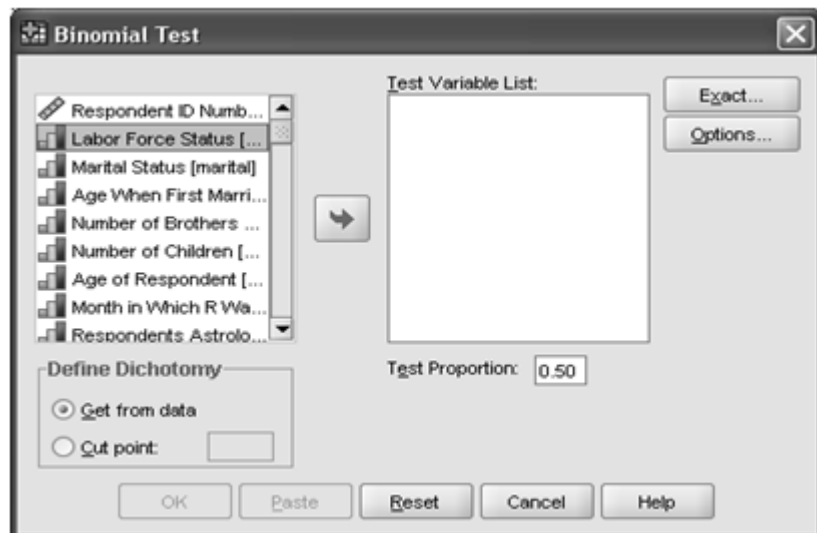
$$\begin{cases} H_0 : p = 0.5 \\ H_1 : p \neq 0.5 \end{cases}$$

تحت فرض H_0 نسبت هر یک از حالت‌ها با هم یکسان و برابر 5/0 است. در مثال بالا چون نسبت مشاهده شده در نمونه 7/0 بدست آمده است، با این آزمون می‌خواهیم مطمئن باشیم که نتیجه بدست آمده ناشی از شانس و تصادف نیست بلکه واقعاً 70 درصد در مقابل 50 درصد نشان از روش مناسبی است که پزشک به کار برده است. برای تعیین آنکه آیا میزان بهبودی مشاهده شده 70 درصد (در صورتی که میزان واقعی 50 درصد است)، محتمل است یا خیر؟ از آزمون دو جمله‌ای استفاده می‌کنیم.

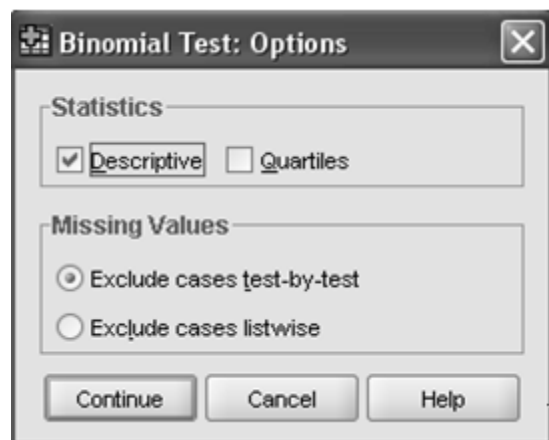
آزمون دو جمله‌ای در spss

برای دسترسی به این آزمون در نرم افزار spss باید از دستور زیر استفاده کنید:

Analyze/ Nonparametric Test/ Binomial Test

- در پنجره باز شده یک یا چند متغیر انتخاب کرده و به Test Variable List منتقل کنید.
- اگر این متغیرها دو حالتی هستند از گزینه Get From Data استفاده کنید و اگر دو حالتی نیستند و می‌خواهید آنها را دو حالتی کنید، گزینه Cut Point را بکار گیرید و مقداری را در آن وارد کنید. مقادیری از داده‌ها که زیر نقطه Cut Point هستند، یک گروه تشکیل می‌دهند و مقادیری که بیشتر یا مساوی نقطه Cut Point می‌باشند، گروه دوم را تشکیل می‌دهند.
- در قسمت Test Protection نسبت آزمون را مشخص کنید.
- گزینه Options را انتخاب کنید.

را برای محاسبه بعضی از شاخص‌های توصیفی ضروری و گزینه Quartile را برای محاسبه چارک‌ها انتخاب کنید. OK-را کلیک کنید.

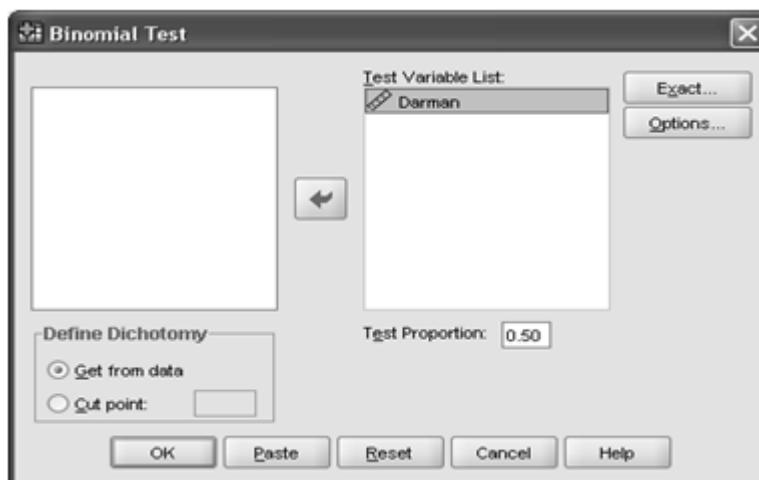
تمرین عملی

در مثالی که در ابتدای بحث مربوط به روش درمان پزشک به آن اشاره کردیم فرض کنید پزشک 10 بیمار با مورد معالجه قرار داده که 7 نفر آنها بهبود پیدا کرده اند و 3 نفر دیگر بهبود پیدا نکرده اند. حال اگر عدد 1 را به بهبود یافتگان و عدد 2 را به عدم بهبود اختصاص دهید می‌توانید داده‌های این آزمایش را به SPSS وارد کنید و مراحل کار را به صورت زیر دنبال نمایید.
 -با فرمان File/New/Data یک فایل جدید داده باز کنید و یک متغیر دو حالتی (1 برای بهبود یافته و 2 برای بهبود نیافته) با نام darman تعریف کنید.
 -در برگه Data View برای متغیر Darman، به صورت زیر 7 بار عدد 1 و 3 بار عدد 2 را وارد کنید.

	Darman	var
1	1	
2	1	
3	1	
4	1	
5	1	
6	1	
7	1	
8	2	
9	2	
10	2	
11		

-از مسیر زیر به کادر محاوره آزمون دو جمله‌ای وارد شوید.

Analyze/ Nonparametric Test/ Binomial Test

-متغیر darman را به فهرست Test Variable List منتقل کنید.

-در قسمت Test Protection نسبت آزمون را 5/0 وارد کنید.

OK-را کلیک کنید.

نتایج آزمون دو جمله‌ای مربوط به 10 بیمار که توسط پزشک معالجه شده اند در جدول زیر آمده است.

آزمون دو جمله‌ای Binomial Test

	گروه ها Category	تعداد N	نسبت مشاهده شده Prop. Observed	نسبت درمانهای قبلی Test Prop.	معیار تصمیم Exact Sig. (2- tailed)
Darman	Group 1	7	.70	.50	.344
	Group 2	3	.30		
	Total	10	1.00		

در این ده نمونه 7 مورد با کد 1 یعنی بهبود یافته و 3 مورد با کد صفر یعنی درمان نشده، مشخص شده است Test Prop. همان نسبت بهبود یافتگان در درمان های قبلی است. یعنی 50% که می‌خواهیم بر علیه آن آزمون انجام دهیم. همچنین Observe Prop نسبت بهبود یافتگان در نمونه است. که پزشک به این نتیجه رسیده است. احتمال بدست آوردن نتایجی به بزرگی مقدار مشاهده شده یا بزرگتر در نمونه، هنگامی که احتمال واقعی بهبودی 50% است با عنوان Exact Sig (2- Tailed) نشان داده شده است. سطح معنی داری مشاهده شده به شما می‌گوید که احتمال بدست آوردن میزان بهبودی 70% یا بزرگتر و یا 30% و کمتر هنگامی که میزان بهبودی واقعی 50% درصد است، برابر 0.34 است. از آنجائی که این مقدار از 0.05 بیشتر است، نشان می‌دهد که مقدار بدست آمده بهبودی توسط پزشک خیلی غیرمعمول و دور از انتظار نیست. در حقیقت بیشتر از 34% نمونه های این جامعه دارای نتیجه غیرمعمولی به بزرگی 70% در این نمونه می‌باشند. پس نمی‌توان فرضیه‌ای که می‌گوید روش پزشک مناسب تر از روش قبلی است، پذیرفت. اختلافی که مشاهده می‌کنید ناشی از شانس و تصادف

است. (ممکن است تغییرات مشاهده شده مربوط به نمونه گیری باشد).
از این آزمون بیشتر در مواقعی استفاده می شود که ادعایی در مورد یک نسبت صورت می گیرد و می خواهیم درستی چنین ادعایی را آزمون کنیم.
یک نکته اساسی در این آزمون که باید به آن خیلی توجه داشت، تعداد نمونه است که بر خلاف مثال بالا باید بیشتر از 25 باشد زیرا توان آزمون با تعداد نمونه نسبت مستقیم داشته و به شدت به آن وابسته است.

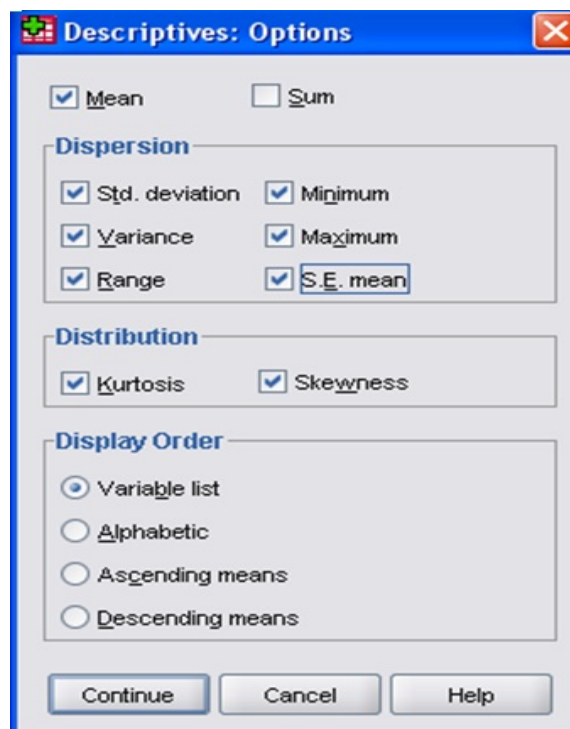
پیشنهادات ویژه

آزمون نرمال بودن داده ها

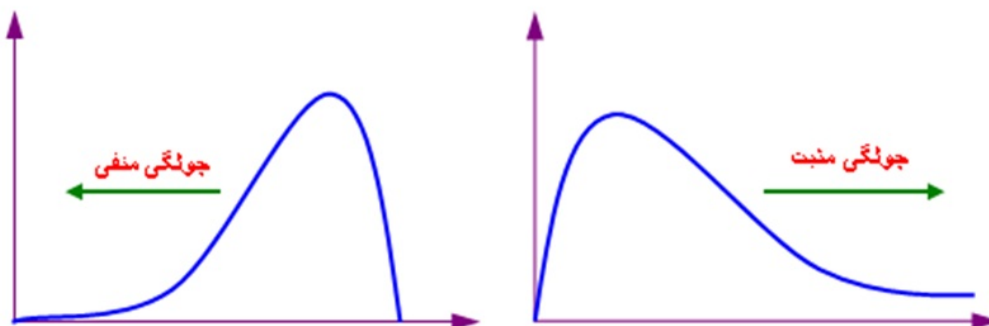
منظور از نرمال بودن توزیع داده ها این است که هیستوگرام فراوانی داده ها تقریباً به صورت منحنی نرمال باشد. پیش فرض های آماری، پایه بسیاری از آزمون های آماری تک متغیری و چندمتغیری است. شرایط مهم و اساسی برای تحلیل داده های چندمتغیری، برقراری پیش فرض های نرمال بودن، خطی بودن و یکسانی پراکندگی داده هاست. چنانچه یک یا چندتا از این مفروضه ها نادیده گرفته شود، در این صورت، در نتایج آماری سوگیری یا تحریف رخ می دهد. قبل از انجام تحلیل های آماری تک متغیره و چندمتغیره که پیش فرض های نرمال بودن، خطی بودن، یکسانی پراکندگی و نبود هم خطی چندگانه بین متغیرهای مستقل در مورد آن ها باید صدق کند، باید برقراری پیش فرض های آماری را بیازماییم. اگر انحراف از پیش فرض های آماری ناچیز باشد می توان با کمی تسامح و تساهل این انحراف را نادیده گرفت و به ادامه تحلیل پرداخت. اگر انحراف از پیش فرض ها قابل توجه باشد باید یا از روش تبدیل داده ها برای برقرار کردن مجدد پیش فرض ها استفاده کنیم یا از آزمون های جایگزین مانند آزمون های ناپارامتریک استفاده کنیم که پیش فرض های فوق را مطرح نمی کنند. در این بخش چگونگی نرمال بودن داده ها در نرم افزار spss بررسی می شود.

گام اول

در کادر محاوره ای که باز می شود متغیر هایی که می خواهید چولگی و کشیدگی آن را آزمون کنید را به کادر سفید انتقال دهید. سپس روی کلید options کلیک کنید و در کادر محاوره ی آن گزینه های Skewness و Kurtosis را فعال کنید.

چولگی برابر با گشتاور سوم نرمال شده است. چولگی در حقیقت معیاری از وجود یا عدم تقارن تابع توزیع می باشد. برای یک توزیع کاملاً متقارن چولگی صفر و برای یک توزیع نامتقارن با کشیدگی به سمت مقادیر بالاتر چولگی مثبت و برای توزیع نامتقارن با کشیدگی به سمت مقادیر کوچکتر مقدار چولگی منفی است. در شکل زیر چولگی مثبت و منفی را می بینید.

کشیدگی یا کورتزیس نشان دهنده قله مندی یک توزیع است. مقدار کشیدگی را با گشتاور چهارم نرمال بر آورد کرده اند، به عبارت دیگر کشیدگی معیاری از تیزی منحنی در نقطه ماکزیمم است و مقدار کشیدگی برای توزیع نرمال برابر ۳ می باشد. کشیدگی مثبت یعنی قله ی توزیع مورد نظر از توزیع نرمال بالاتر و کشیدگی منفی نشانه ی پایین تر بودن قله از توزیع نرمال است. در حالت کلی معمولاً چنان چه چولگی و کشیدگی در بازه ی (۲، -۲) نباشند داده ها از توزیع نرمال بسیار دور بوده و می بایست قبل از هر گونه آزمون آزمون که برای انجامشان باید فرض نرمال بودن داده ها برقرار باشند؛ اصلاح گردند. (البته ممکن است بعضی از آمار داندان این بازه را کوچکتر یا بزرگتر در نظر بگیرند).

مثال زیر را در نظر بگیرید. از سری داده های آماده ی SPSS فایل adl.sav را از مسیر زیر باز کنید > Open> data> در کادر open data در look in آدرس زیر رفته و فایل adl.sav را انتخاب کنید:

C:\> program files> SPSSInc > SPSS> Samples

را باز کنید و این دو متغیر را به کادر سفید انتقال دهید و در منوی options دو گزینه Kurtosis و Skewness را فعال کنید. و در نهایت دکمه ی ok را بزنید. با این کار خروجی زیر را دریافت می کنید:

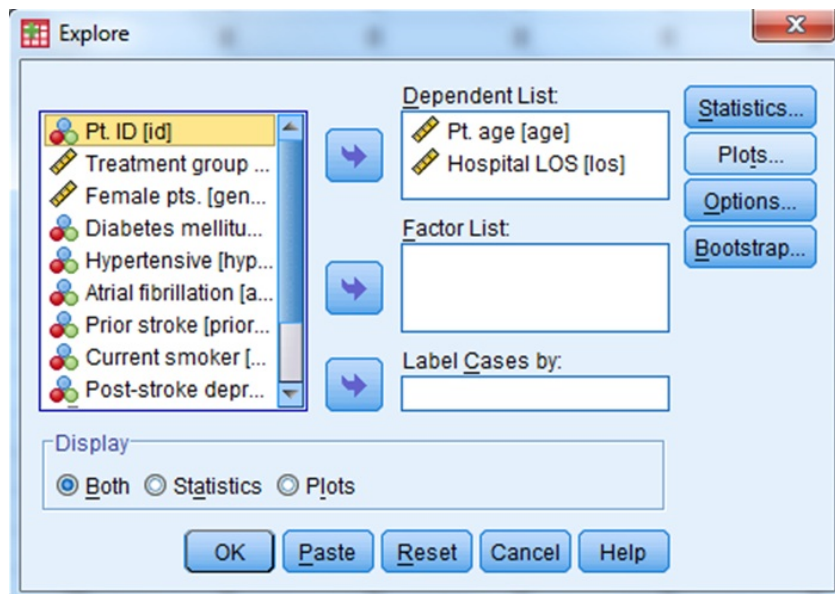
Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation	Skewness		Kurtosis	
						Statistic	Std. Error	Statistic	Std. Error
Pt. age	100	66	91	71.76	3.944	1.483	.241	4.779	.478
Hospital LOS	100	12	25	17.25	2.595	.094	.241	-.192	.478
Valid N (listwise)	100								

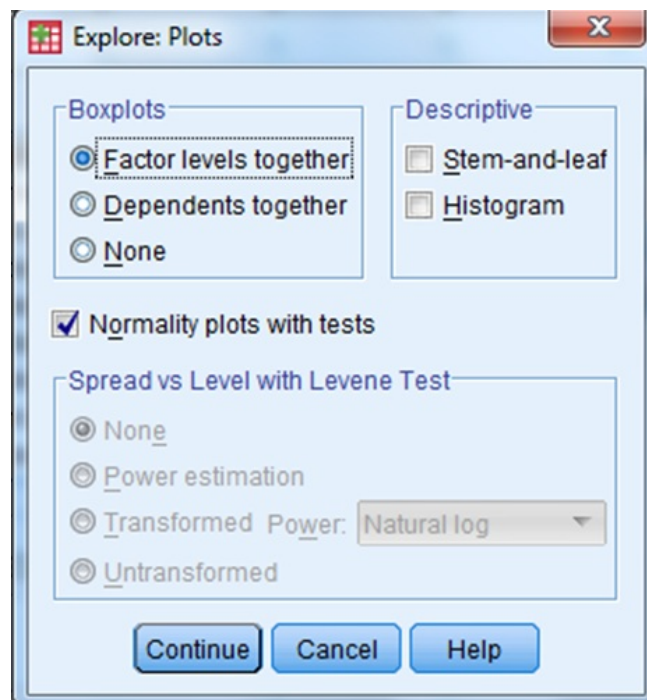
مقدار چولگی مشاهده شده برای متغیر سن 1.483 است این می تواند ما را به نرمال بودن توزیع این متغیر امیدوار کند یعنی از لحاظ کجی متغیر سن مانند نرمال بوده و توزیع آن متقارن است اما مقدار کشیدگی آن از 3 بیشتر است و این می رساند که قله ی این توزیع از نرمال بالاتر قرار می گیرد. لذا این متغیر با اینکه دارای توزیع متقارنی است اما نرمال نخواهد بود. اما مقدار چولگی و کشیدگی برای متغیر los در بازه ی (-2, 2) قرار داشته و می توان گفت که این متغیر می تواند نرمال باشد.

گام دوم

پس از بررسی عادی یا نرمال بودن کشیدگی و یا چولگی توزیع داده هایتان، به سراغ آزمون شاپیرو ویلک بروید تا از نرمال بودن داده هایتان مطمئن گردید. برای این کار از مسیر زیر وارد کادر محاوره ی زیر شود.

در مثال بالا همان دو متغیر سن age و los را مطابق شکل وارد لیست متغیر های وابسته کنید و سایر جاها را خالی بگذارید. سپس به منوی plots رفته و گزینه ی plots Normality with tests را تیک دار کنید.

با این عمل خروجی شما شامل جدولی است تحت عنوان Tests of Normality که به شما دو مقدار سطح معناداری را برای هر کدام از متغیرها به طور مجزا می دهد. این مقادیر در تشخیص نرمالیتی داده ها بسیار تعیین کننده است.

Tests of Normality

	Kolmogorov-Smirnov ^a			Shapiro-Wilk		
	Statistic	df	Sig.	Statistic	df	Sig.
Pt. age	.125	100	.001	.891	100	.000
Hospital LOS	.122	100	.001	.975	100	.054

a. Lilliefors Significance Correction

معمولا چنانچه سطح معناداری در آزمون Shapiro-Wilk که در این جدول با sig. نمایش داده می شود بیشتر از 0.05 باشد می توان داده ها را با اطمینان بالایی نرمال فرض کرد. در غیر این صورت نمی توان گفت که داده ها توزیعشان نرمال است. با توجه به جدول فوق و مقادیر سطح معناداری برای متغیرهای age و los می توان گفت که توزیع متغیر los می تواند با احتمال خوبی نرمال باشد اما همان طوری که در گام اول هم پیش بینی کرده بودیم متغیر age نرمال نخواهد بود. بد نیست نگاهی هم به سطح معناداری بخش Kolmogorov-Smirnov داشته باشیم هرچند این آزمون بیشتر برای مجموعه داده هایی با حجم بالا کاربرد دارد.

آزمون استقلال خی-دو

در ابتدا تعریف جدول توافقی و در ادامه آزمون استقلال مبتنی بر آزمون خی دو را شرح می دهیم:

جدول فراوانی توام دو متغیر کیفی که نشان دهنده ی وابستگی دو متغیر می باشد، جدول توافقی نامیده می شود. ما با آزمون استقلال به دنبال بررسی استقلال یا وابستگی متغیرهای کیفی در سطر و ستون ها هستیم. این آزمون به آزمون خی دو یا کای دو معروف می باشد. آماره آزمون با تکیه بر فراوانی های مشاهده شده و فراوانی ها مورد انتظار تشکیل می گردد. این آزمون همانند اکثر آزمون های آماری نیاز به پیش فرض هایی دارد که یکی از آنها اینست که فراوانی مورد انتظار در هر خانه جدول کمتر از 5 باشد و در صورت وقوع چنین موردی معمولاً ادغام سطرها یا ستون هایی که مقادیر کمتر از 5 دارند روشی معمول است. همانطور که در تایید این آزمون در SPSS مد نظر قرار می گیرد، چنانچه فراوانی های مورد انتظار بیش از 20 در ثد خانه های جدول کمتر از 5 باشد مقدار معنی داری آزمون درست نخواهد بود. علاوه بر تمامی اینها می توان در جداول دو در دو از آزمون دقیق فیشر استفاده نمود که میزان معنی داری آن در خروجی نرم افزار SPSS نیز نمایش داده می شود. چنانچه هیچ یک از این روشها را نتوان بکار برد استفاده از مدل های آماری دیگر برابر بررسی رابطه استفاده می گردد.

برای انجام این آزمون در SPSS مسیر زیر را طی می کنیم:

Analyze---> Descriptive Statistics--> Crosstabs

و نهایتاً جعبه گفتگوی باز می گردد که می بایست متغیرهای کیفی مورد نیاز را به قسمت های Row و Column فراخوانی نماییم. به طور معمول و رویه ای استاندارد در تحلیل داده ها، با انتخاب گزینه Cells حداقل یکی از گزینه های بخش Percentages برای محاسبه درصد سطی، ستونی یا درصد از کل فراوانی مربوط به خانه های جداول توافقی مورد توجه قرار می گیرد. حال پاسخ سوال اصلی: برای انجام آزمون استقلال لازم است که گزینه Statistics و سپس گزینه Chi-Square را انتخاب نمود.

حال در خروجی جدول آزمون کای دو، ردیف اول آماره کای دو را به عنوان کای دو پیرسون خواهیم داشت و فرض استقلال را با مشاهده مقدار احتمال (p-value) می توان بررسی نمود. چنانچه سطح معنی داری در طبیعت مساله مورد تحقیق 5 درصد باشد و مقدار احتمال کمتر از 5 درصد باشد فرض صفر را رد می کنیم. رد فرض صفر در آزمون استقلال به معنی اینست که دو متغیر کیفی با یکدیگر در ارتباط هستند. در انتها ذکر می نماییم که:

- 1- تنها برای جداول 2 در 2 آماره دقیق فیشر محاسبه نمی شود بلکه در تمامی جداول توافقی با متغیرهای کیفی بیش از 2 سطح نیز این آزمون قابل محاسبه است و SPSS آن را در خروجی به محققین ارائه می دهد. در زمان گذشته به دلیل محاسبات سنگین تنها در همان جداول 2 در 2 آزمون دقیق مورد بحث قرار می گرفت.
- 2- می توان جداول توافقی را در چند لایه، یعنی بیش از دو متغیر کیفی بررسی نمود.
- 3- می توان به گسسته سازی متغیرهای کمی، آزمون استقلال را برای آن ها مورد توجه قرار داد. مثلاً نمره کلاسی را به ترتیب از بیشترین نمره به کمترین به گروه های A، B، C و D تقسیم نمود.